ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7668
ΤΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
28
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Σελήνη 16 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.35 Δύσις 5.41'.
Ἑφαλμ τοῦ Σύρου

ΕΙΣΡΟΗ ΧΡΥΣΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΩΝ

ΟΚΤΩ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΟΝ. Κατὰ τὰς ἐνταῦθα πληροφορίας οἱ Ἐυρωπαῖοι συγκεντρώνουν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τεράστια χρηματικὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσουν ἀργότερον πρὸς ἀγορὰν πολεμεφοδίων ἀνεξαρτήτως τῶν ἰσχυόντων μέτρων οὐδετερότητος καὶ ἀνεξαρτήτως ἐκείνων τὰ ὁποῖα θὰ θεσπισθοῦν εἰς τὸ μέλλον. Δηλοῦται ὅτι αἱ μεγαλείτεραι Ἐυρωπαϊκαὶ δυνάμεις ἔχουν σχηματίσει ἤδη τοιαῦτα ἀποθεματικὰ κεφάλαια συμποσούμενα εἰς 5 δισεκατομ. δολλαρίων περίπου. Καὶ ἂν ἀπαγορευθῇ ἡ ἐξαγωγὴ πυρομαχικῶν καὶ ἐπιτρέπεται μόνον ἐπὶ πληρωμῇ τοῖς μετρητοῖς οἱ Ἐυρωπαῖοι θὰ δύνανται νὰ ἀγοράζουν καὶ νὰ προμηθεύνται τὰ ἀναγκαῖα πρὸς πόλεμον ἐφόδια ἄνευ μεγάλων δυσκολιῶν. Κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀποκλείονται πᾶσαι πιστώσεις πρὸς τοὺς Ἐυρωπαίους εἰς μεγάλην κλίμακα καὶ ἀναντιρρήτως τὰ μέτρα αὐτὰ θεεὐρυνθεῖν εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθιστοῦν ἀδύνατον καὶ τὴν ἀγορὰν ἔτι μιᾶς λίτρας ἀλεύρου. Ὅταν ὑπάρχουν τὰ μετρητὰ ὅμως τὸ πρᾶγμα θὰ διαφέρῃ. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον οἱ Ἐυρωπαῖοι συγκεντρώνουν χρήματα εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας.

Τὰ ἐν λόγῳ χρηματικὰ ποσὰ εἶναι εἰς χρυσὸν ἢ χρέωγραφα. Πόσαι ἀκριβῶς μετοχαὶ καὶ πόσαι ὁμολογίαι εὑρίσκονται εἰς χεῖρας ξένων εἶναι ἐρώτημα εἰς τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ θετικὴ ἀπάντησις. Κατὰ τοὺς προχείρους ὑπολογισμοὺς ἀντιπροσωπεύουν ποσὸν δισεκατομμυρίων δολλαρίων. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχει νομισματικὸς χρυσὸς 21.000.000.000 δολλαρίων. Πλέον τοῦ ἡμίσεος εὑρίσκεται εἰς Ἀμερικανικὰ χρηματοκιβώτια. Καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ ξένος χρυσὸς νὰ εἰσρέῃ εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ὁ κ. Μοργκενταόου διέταξε μέρος τοῦ χρυσοῦ τούτου νὰ τεθῇ κατὰ μέρος καὶ νὰ «ταφῇ» πρὸς τὸ παρόν, διότι ὁ ὑπάρχων χρυσὸς εἶναι περισσότερος τοῦ δέοντος.

Οἱ Ἐυρωπαῖοι εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ μὴ καταληφθοῦν ἐξ ἀπροόπτου εἰς περίπτωσιν διεθνῶν περιπλοκῶν καὶ ἡ ὕπαρξις ἀγορᾶς διὰ τὴν προμήθειαν πυρομαχικῶν εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ τὴν διαφορὰν μεταξὺ ἥττης καὶ νίκης. Τὰ εἰς ξένας χεῖρας Ἀμερικανικὰ χρεώγραφα δὲν ἀνήκουν βεβαίως εἰς τὴν κυβέρνησιν. Τὰ κατέχουν ἰδιῶται. Εἰς περίπτωσιν ὅμως ἀνάγκης δύναται νὰ περιέλθουν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῶν κυβερνήσεων ὡς συμβαίνει ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ.

Ο «ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ» ΕΙΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΝ

ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ Η ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙΡΟΥ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

ΑΡΡΙΝΙΟΝ. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.] Ἡ 4η Ἀὐγούστου 1936 ἀνετείλε καὶ διὰ τὴν παραγκωνισμένην Αἰτωλοακαρναν, καὶ λέγοντες Αἰτωλοακαρναν, ἐννοοῦμεν σύμπαντα τὸν νομὸν αὐτῆς, ὡς, δηλονότι καὶ τὰς ἀγνώστους τοῦ πολλοῦ, δύο ἐπαρχίας, τὴν τοῦ Βάλτου καὶ Εὐρυτανίας ἐν μέρει καὶ τῆς Ναυπακτίας.

Ὁ λαὸς τῶν ἀναφερομένων ἐπαρχιῶν ἔταν ἤκουεν ὅτι τὰ παράπονά του καὶ αἱ αἰτήσεις του ἐξῆπανον εἰς χεῖρας τοῦ ἐκάστοτε κ. Νομάρχου ἐπανεπαύετο, διότι ἐθεώρει αὐτὸν ἀδέκαστον κριτὴν καὶ συνεπῶς θὰ ἀπένεμε τὴν δικαιοσύνην. Ἡ ἰδέα τοῦ λαοῦ τούτου ἦτο ὀρθὴ καὶ τὴν ἐπίστευε, πλὴν δὲν ἐγνώριζε πῶς εἶχον τὰ πράγματα, δηλαδή, ἐὰν ὑπῆρχε καλὸς Νομάρχης, δὲν ὑπῆρχε Κυβέρνησις ἐνδιαφερομένη διὰ τὰ ζητήματα τοῦ μικροῦ λαοῦ, ὁπότε καὶ τὰ ζητήματά του ἤμενον ἄλυτα καὶ ἐπιζήμια εἰς αὐτόν. Ἄλλοτε δὲ καὶ ὁ ἀοριζόμενος ὡς Νομάρχης ἦτο κομματάρχης τῆς Κυβερνήσεως.

Εὐτυχῶς ὅμως ἐπλήρωσε ἡ σωτήριος ἡμέρα τῆς 4ης Ἀὐγούστου 1936, καθ' ἣν ἡ νέα Κυβέρνησις ἀνέλαβον αἱ στιβαραὶ χεῖρες τοῦ Ἐθνικοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ἰω. Μεταξᾶ, ὅστις ἐξ αἰσθημάτων φιλοπατρίας ἐμφορούμενος καὶ θέλων ἀ-παντα τὸν λαὸν τοῦ Κράτους του νὰ ἐύρῃ τὴν ποθουμένην δικαιοσύνην, ἐξεῦρε καὶ τὰ κατάλληλα πρόσωπα διὰ Νομάρχας, οἵτινες ἀκομματίσσως πλέον δέχονται καὶ τὰ παράπονα τοῦ μικροῦ ἀνθρώπου, ἀρκεῖ ταῦτα νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς αὐτοὺς ἄνευ μεσαζόντων, τῶν παιηλευομένων τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, τῶν λεγομένων κομματαρχῶν, οἱ ὁποῖοι σήμερον, ἀφαιρεθείσης τῆς δορᾶς τοῦ λέοντος, εὑρίσκονται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν θέσιν τῶν λοιπῶν πολιτῶν.

Γράφοντες τὰ ἀνωτέρω περιορίζομθα εἰς τὸν Νομάρχην Αἰτωλοακαρνανίας, ἤτοι εἶνε ἡ πατρίς μας καὶ δι' ἣν ἐνδιαφερόμεθα ἰδιαιτέρως.

Τὸν Νομάρχην Αἰτωλοακαρνανίας δὲν ἐγνωρίζαμεν προσωπικῶς, ἠκούομεν ὅμως τὴν εὐθύτητα τούτου, σπορικότητα πρὸς τὸν λαὸν τῆς δικαιοδοσίας του καὶ τὴν πρωτοφανῆ ἐνεργητικότητά του.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἡμετέρα ἐπαρχία τοῦ Βάλτου εἴχεν, ἔχει καὶ εὐχόμεθα νὰ μὴ ἔχῃ εἰς τὸ μέλλον, ἀνάγκην συγκοινωνίας ἀπὸ Κασταρκίου μέχρι Πατισοπούλου διὰ μέσου Μπαμπαλιοῦ, Ποδαγορᾶς, Βαρελάδος, Ἀμοριαγιῶν, Γιαννοπούλου, Μαλεσιάδος, Πετρώνας, Χαλκιοπούλων, Δουνίστης καὶ Ἐμπεσοῦ, περὶ τῆς ἐγράψαμεν καὶ τὰς φύλλα τοῦ «Ρουμελιώτου» καὶ «Ἀκροπόλεως», ἐπεσκέφθημεν τὸν Νομάρχην Αἰτωλοακαρνανίας κ. Ἀντώνιον Δεμέτσην ἵνα εἰαγγγθῶμεν πρὸς αὐτὸν τὸ ἐπάνγκες τῆς ἄνω συγκοινωνίας. Τί ὅμως εἴδομεν.

Ὁ κ. Νομάρχης τὴν περὶ τῆς ὁδοῦ λόγας συγκοινωνίαν εἴχεν ἐκ τῶν πρώτων ἀρθρων τοῦ προγράμματός του δηλαδὴ ἐσκόπει νὰ μεταθῇ ὁ ἰδιος μετὰ τοῦ ἀρμοδίου Μηχανικοῦ ἐπὶ τόπου. Ὁπότε θέλει χαραχθῇ ἡ ὁδὸς ἀπὸ Καστρακίου πρὸς Ἐμπορόν. Καὶ τέλος γίνῃ ἔναρξις ταύτης, κατὰ πολὺ ἐξιπηρετούσης οὐ μόνον τὸν Βάλτον ἀλλὰ καὶ Εὐρυτανίαν καὶ Κοινότητας τοῦ Νομοῦ Τρικκάλων.

Πρὸ τῶν τοιούτων διαθέσεων τοῦ κ. Νομάρχου ἤμεῖς δὲν εἴχομεν πλέον θέσιν νὰ συστήσωμεν πρὸς αὐτὸν τὰς ἀνάγκας. Εὐρέθη πατὴρ οἰκογενείας, τῆς ὁποίας τὰ τέκνα οὐδὲν δικαίωμα ἔχουσι νὰ ὑποδεξῶσι πρὸς τὸν διαπράφοντα καὶ διατηροῦντα τὴν οἰκογένειαν ὡς ἐμπρέπει εἰς τοὺς καλοὺς οἰκογενειάρχας.

Σταματοῦμεν ἐνταῦθα διὰ τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας διότι τοῦτο πλέον εἶνε λελυμένον.

Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωμεν δ' ἕτερα ζητήματα καὶ ἤδιως τὸ τῆς Δυσιμαχίας, καλουμένης, μιᾶς ἑταιρείας ἤτις ἀπὸ τοῦ 1925, χωρὶς νὰ ἔχῃ αὕτη οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον δικαιολογητικόν, ἐκμεταλλεύεται τὰς ἐκτάσεις τῆς Λίμνης Δυσιμαχίας κατὰ τρόπον ἐσοιδιλεκόν, χωρὶς νὰ λάβῃ ὅπ' ὄψιν τῆς ὅτι εἶχεν ὑποχρεώσεις καὶ πρὸς τὰς παραλιμνίους Κοινότητας δεκαπέντε τὸν ἀριθμὸν καὶ πλέον, αἵτινες ἐδικαιοῦντο ἕνα ποσοστὸν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὅπερ ἀνέρχεται μὴ ἐκπληττεσθε, εἰς ἑκατομμύρια δλκ δραχμάς.

Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, ὅπερ οὐτε ὑπουργεῖ ἀρχῆθέντες ἐπὶ τόπου δὲν ἔλυσαν, ὁ κ. Ἀντ. Δεμέτσης, Νομάρχης Αἰτωλοακαρνανίας τὸ φέρει εἰς πέρας ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, διὰ τῆς ἐπιδολῆς του, ψυχολογίας τῶν πραγμάτων καὶ ἴνα ὑπερισχύσῃ τὸ δίκαιον, δι' ὅπερ ἐτάχθη παρ' τῆς Κυβερνήσεως τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἄλλοτε περιφρονοῦσα ἑταιρεία Νόμους, συμβάσεις καὶ παρακλήσεις, μὴ τὰς εἴπωμεν ἄλλως, τὴν παραλιμνίαν σήμερον ἀναγνωρίζει αὐτὰς πλήρως. Καὶ τοῦτο διότι κρατεῖ ἡ ἀπόλυτος Δικαιοσύνη εἰς τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὴν ἰδίαν Κυβέρνησιν.

Θὰ ἐξαιρέσω ἐκ τῆς ἄνω ἑταιρείας τοῦ σήμερον διευθυντὴν αὐτῆς κ. Κατσάμπαν, Αἰτωλοακαρνάνα καὶ ἔχοντα πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς Δικαιοσύνης, διότι οἱ πρὸ τούτου τοῦ διευθυντοῦ οὐδὲ ἕνα φόρτον καυσόξυλων δὲν ἐπέτρεπον νὰ λάβῃ δίκαιον οἱ κάτοικοι τῶν παραλιμνίων Κοινοτήτων ἐκ τοῦ ἐκμεταλλευομένου δάσους Δυσιμαχίας, ἐνῷ σήμερον ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα.

Δι' ὅλα ταῦτα ὁ λαὸς Αἰτωλοακαρνανίας πρέπον εἶνε νὰ εὐχεται ὅπως ἡ παροῦσα Κυβέρνησις μὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων εἰς τοιαύτας θέσεις, ὡς τὸν Νομάρχην κλπ. παραμείνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἀναληφθὲν παρ' αὐτῆς ἀνορθωτικὸν ἔργον.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΠΙΛΥΘΕΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὰ ἐπαγγελματικὰ καὶ βιοτεχνικὰ σωματεῖα τόσον τοῦ κέντρου ὅσον καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν μας πόλεων ἀπέστειλαν πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν μακρὰ τηλεγραφήματα, εἰς τὰ ὁποῖα διαθηλοῦν τὴν εὐγνωμοσύνην των διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐπέμβασίνου καὶ λύσιν τῶν ζητημάτων των, τὰ ὁποῖα παρὰ ταῦτα παρέμενον ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους ἄλυτα.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν δὲν παρέλειψαν νὰ τονίσουν τὸ γεγονὸς εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν καὶ νὰ ἐπικαλεσθοῦν τὴν προσωπικήν του ἐπέμβασιν.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἀνέπτυξαν δι' ὀλίγων τὸ ζήτημα τῆς ἐπαγγελματικῆς στέγης καὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἐμπορικῆς ἰδιοκτησίας, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἀναλαμβάνει προσωπικῶς εἰς χεῖρας του καὶ θὰ δώσῃ τὴν προσήκουσαν λύσιν.

Ἐν συνεχείᾳ, ἐξετέθησαν αἱ ἀπόψεις τῶν δύο τάξεων ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἐπαγγελματικῆς καὶ βιοτεχνικῆς πίστεως, συνιστάμεναι εἰς τὴν παροχὴν μικροπροθεσμων δανείων εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας, καὶ μεσοπροθεσμων εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς μὲ μικρὸν τόκον. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πιστωτικοῦ ἱδρύματος ἀπὸ τὰς ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις τοῦ δανειζομένου, θὰ ὑποχρεοῦται ὁ τελευταῖος νὰ πληρώνῃ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θὰ δανείζεται 20ο ἀφ' ἑνός, νὰ ἐγγράφεται δὲ ἀφ' ἑτέρου πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν πίστωσις εἰς τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν 10—20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι πράγματι οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι δὲν τυγχάνουν τὰν ἀναγκαίαν πιστωτικὴν εὐκολίαν. Τὸ σημερινὸν Κράτος ἐν τούτοις, προσέθεσε, δὲν εἶτε δυνατὸν νὰ χαράξῃ τοιαύτην τακτικὴν, τὴν ὁποίαν μάλιστα πολλάκις ἐδδόθη ἀφορμὴ νὰ καταδικάσῃ. Ἄλλως τε, εἶπε, τὸ ζήτημα δύναται νὰ λυθῇ κατὰ τρόπον πλέον ἀσφαλῆ καὶ διὰ τὰς τάξεις σας, παρεχομένης τῆς ἐγγυήσεως, τὴν ὁποίαν ζητεῖτε ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν, ὁπὸ τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεως ἐπαγγελματιῶν καὶ βιοτεχνῶν.

Εἰς τὴν παράκλησιν τῶν ἀντιπροσώπων νὰ ἐπιτραπῇ τὸ κατασχετὸν, τοῦ 1(5 τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων διὰ χρέη ἐξ εἰδῶν ἐπισιτισμοῦ, ὑποδήσεως καὶ ἐπενδύσεως ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐτόνισεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἐπιτρέψῃ καὶ διότι ἰσοῦζει ὅτι τὸ κακὸν δὲν ἀριθμεῖ παρὰ ἐλαχίστας περιπτώσεις.

"Οσον ἀφορᾷ τὰ Ἐπαγγελματικὰ Ἐπιμελητήρια, ἐτονίσθη ὅτι οὐδὲν ἀπέδωκαν ὡς μέχρι τοῦδε ἐλειτούργησαν καὶ ὅτι δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἐκτραπέντα τοῦ ἀρχικοῦ των προορισμοῦ οὐδόλως προήγαγον τὰς ἐπαγγελματικὰς καὶ βιοτεχνικὰς τάξεις. Δὲν ἀπηρχολήθησαν οὐδ' ἅπαξ μὲ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ζητημάτων, μὲ σχετικὰς στατιστικὰς, μὲ τὴν ἵδρυσιν σχολῶν, συνεταιρισμῶν κλπ. διὰ τὰ ὁποῖα καὶ προωρίζοντο. Ἐλειτούργησαν μάλιστα ὑπὸ πλήρη ἀσυδοσίαν, οὐδέποτε δὲ ἐξησκήθη ὁ ἐπιβεβλημένος κρατικὸς ἔλεγχος. Ζητεῖκῶς ὑπεδείχθη ἡ κατάργησίς των ἢ ὑπαγωγὴ των ὑπὸ ἑτέρου διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας καὶ ἡ πλήρης μεταρρύθμισις τῆς σχετικῆς νομοθεσίας εἰς τρόπον ὥστε 1) εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας νὰ λαμβάνουν μέρος μόνον οἱ πραγματικοὶ ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι ἐφωδισμένοι μὲ βιβλιάρια ταυτότητος, 2) οἱ προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ νὰ ἐγκρίνωνται ὑπὸ τῶν συμβουλίων, 3) νὰ συσταθῇ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ καὶ τινα ἄλλα.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἐδέξλωσεν ὅτι θὰ ληφθοῦν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, μέτρα. Τὰ μέτρα ταῦτα προσέθεσε δὲν θ' ἀφοροῦν εἰδικὰς τὰς δύο τάξεις, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς ἄλλας, τὰν ὁποῖων τὴν ὑγιὰ ὀρθὴν θὰ ἐπιδιώξῃ συντόμως. Τὸ Κράτος θὰ ἀναγνωρίζῃ μίαν μόνην ὀργάνωσιν εἰς ἑκάστην περιφέραιαν, ὅλαι δὲ αἱ ὀργανώσεις αὗται θὰ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν μιᾶς ἀνωτάτης ὀργανώσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΜΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ
Η ΤΥΜΒΟΡΥΧΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΟΦ ΔΕΝ ΑΠΕΘΑΝΕ Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ;

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ ΣΧΕΤΙΚΩΣ Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἀπέθανε ἢ δὲν ἀπέθανε ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος τῆς Εὐρώπης; Νὰ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον σὰν βόμβα ἔρριξε σὰν κόσμο, ἔναν ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους Ἀμερικανοὺς δημοσιογράφους, ὁ ἀρχισυντάκτης τῆς «Μίρόρ» κ. Α. Λαΐτ.

"Ἐτσι ἐνῷ ὅλος ὁ κόσμος πίστευε καὶ πιστεύει, ὅτι ὁ σὲρ Μπαζὶλ Ζαχάροφ, ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος σὰν μεγάλο πόλεμο ἐξεμετάλλευθῇ ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη, μὲ τὶς προμήθειες πολεμοφοδίων, πέθανε καὶ ἐνῷ ἡ ἀνακρίτικὲς ἀρχὲς ἀσχολοῦνται μὲ τὴν συμβουρχεία ποὺ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν, μάλις σὰν τάφο του καὶ τὴν ὁποία ὁ ἀσύρματος μετέδωσε σ' ὅλο τὸν κόσμο ὁ ἀμερικανὸς δημοσιογράφος, ὑποστηρίζει ὅτι ὁ Ζαχάροφ «ζῇ καὶ δεσιλεύει», ἡ δὲ εἰδησις τοῦ θανάτου δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἕνα κόλπο, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν πρόλογο ἑνὸς νέου πολέμου. Ὁ κ. Λαΐτ, ὑποστηρίζει σοβαρῶς, ὅτι εἰς τὴν κρύπτην τοῦ παρεκκλησίου Μπάλιγκοφ δὲν

Ὁ Ζαχάροφ, τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος, πιστεύεται ἐν Ἀμερικῇ ὡς κόλπο, κατὰ μίαν φωτογραφίαν του, ὅταν ἦτο νεώτερος.

ἐτάφη ὁ Ζαχάροφ, ἀλλὰ ἕνα ἀδιανὸ ἀγρυρὸ φέρετρο, μὲ τὸ ὁποῖόμενο πτῶμα τοῦ διηρηχάνου τῶν δπλων.

Τὸ σπουδαιότερο ὅμως, εἶναι ὅτι τὴν παράδοξη αὐτὴ πληροφορία ποὺ ἔρχεται νὰ ἀνασταώσῃ τὸν κόσμο, τὴ στηρίζει ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος, ἀπάνω σὲ μερικὰ λογικὰ ἐπιχειρήματα, ὅτι δηλαδὴ ὁ Ζαχάροφ, εἶχε ἀποθάνει ἄλλες δυὸ φορὲς γιὰ νὰ ἀποδειχθῇ ἀρχότερα, ὅτι ὄχι ἁπλῶς ζοῦσε, ἀλλὰ καὶ ἔβρα κατὰ τρόπον σπανικὸ πουλώντας πολεμοφόδια σὰ διάφορα κράτη. Τοὺς ψεύτικους ἐκείνους «θανάτους» εἶχε θέσει εἰς κυκλοφορίαν ὁ ἴδιος ὁ περίφημος Ζαχάροφ γιὰ νὰ ἀποκοιμήσῃ τοὺς ἀνταγωνιστάς του ἐμπόρους τῶν ὁπλων καὶ πυρομαχικῶν κ' ἔτσι νὰ μπορῇ ἀνενόχλητος νὰ πουλᾷ τὰ μέσα τοῦ θανάτου σὰν κόσμο, χωρὶς νὰ δρίσκῃ ἐμπόδια. Τὸ ἀκόμη περισσότερο ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ πληροφορία τοῦ ἀρχικτικὴ αὐτὴ πληροφορία τοῦ ἀρχισυντάκτου τῆς «Μίρόρ», εἶναι ὅτι τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ἐκυκλοφόρησε ἡ διάδοσις περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ζαχάροφ, ἦταν λίγο πρὸ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου τοῦ 1912, τὴ δὲ δεύτερη φορὰ ἦταν πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ παγκοσμίου πολέμου καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις δὲ ἀπεδείχθη ἀργότερα, ὅτι ὁ μυστηριώδης ἄνθρωπος, ὄχι δὲν εἶχε πεθάνει, ἀλλὰ ζοῦσε καὶ ἦταν ὁ πρωτηθεὶς τῶν πολεμοφοδίων, ὁ ὅλος σχεδὸν τοῦς ἐμπολέμους.

"Γστερ' ἀπ' αὐτὲς τὶς δύο περιπτώσεις, ἡ εἴδησις τοῦ νέου «φρέσκου» θανάτου του ἀρχομένῃ σὲ στιγμὲς ποὺ ἡ Διεθνὴς ἀτμόσφαιρα εἶναι ἀρκετὰ θολωμένη καὶ ἀφίνει νὰ διαφαίνεται ὡς προσεχῆς ἕνας νέος πόλεμος, κάνει τὸν κ. Λαΐντ νὰ καταλήγῃ στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ζαχάροφ δὲν πέθανε, ὁ δὲ ψευδὴς «θάνατός» του εἶναι ὁ πρόλογος ἐπικειμένης συρράξεως τῶν ἐθνῶν.

Ἐνῷ αὐτὰ γράφονται καὶ ὑποστηρίζονται ἀπὸ τὰς Ἀμερικανικὰς ἐφημερίδες, σ' ἀντέθεση ἡ Γαλλικὴ δέχονται μὲ τὴν συμβοροχία ἀσχολοῦνται μὲ τὴν συμβοροχία ποὺ ἔγινε πρὸ ἡμερῶν στὸν τάφο τοῦ ἐμπόρου τοῦ θανάτου. Νὰ τὶ γράφει σχετικὰ καὶ ὁ Παρισινὸς «Ἀδιάλλακτος»:

«Μία παράδοξη τύχη φαίνεται ν' ἀκολουθῇ καὶ μετὰ θάνατον ἀκόμη τὸν γνωστὸ σ' ὅλο τὸν κόσμο Μπαζὶλ Ζαχάροφ, ὁ ὁποῖος πέθανε πρὸ δύο σχεδὸν μηνῶν στὸ Μόντε Κάρλο τῆς Ἰταλίας, ὅπου εἶχε τὴ μεγαλείτερη περιουσία του.

Νὰ τώρα, μᾶς ἔρχεται ἡ εἴδησις ἡ ὁποία δὲν ἐπιδέχεται καμμιὰ ἀμφιβολία, ὅτι τὸ παρεκκλήσιο τοῦ πύργου Μπαλεκνούρ, ὅπου ὁ «μυστηριώδης Εὐρωπαῖος» κοιμᾶται τὸν μακάριο ὕπνο, ἐβεβηλώθη ἀπὸ ἀγνώστους. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο ὑπεκίνησεν διὰ νὰ διαπράξουν τὴν δεδηλωσαν αὐτήν.»

Καὶ τώρα ὅστερ' ἀπ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἀντιφατικὲς πληροφορίες καὶ ἰδιαιτέρως ἀπ' τὸ προηγούμενο τῶν δύο ὑποθετικῶν θανάτων τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ἐρωτᾶται: Πέθανε πραγματικὰ ὁ Ζαχάροφ ἢ δὲν πέθανε καὶ μετέφερεται γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ σατανικὸ κόλπο τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἔγινε ἀπὸ τὸ παρελθόντος, γιὰ νὰ μᾶς ἐκπλήξῃ καὶ πάλι πουλώντας τὰ μέσα τοῦ θανάτου σὰν κόσμο;

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΠΩΣ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΕΝΑ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ «ΦΙΓΚΑΡΟ»

Πρὸ τινων ἡμερῶν, ὁ στρατηγὸς Γκάτιρυνγκ ἔσχεν ἐπανειλημμένας συνομιλίας εἰς Ρόμην μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι. Κατόπιν ἔκαμεν ἐπὶ τῆς αὐτῆς πόλεως μίαν τεχνικὴν μελέτην ἐπὶ τοῦ ἀεροπορικοῦ ὁλικοῦ τῆς Ἰταλίας. Ἔν τῷ μεταξὺ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆ, Μεγάλης Βρεττανίας κ. Ἤνταν ἐξεφώνησεν Ἕνα λόγον, τοῦ ὁποίου οἱ ἦχοι δονοῦνται ἀκόμη ἀνὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτικὸν ὁρ ζοντα. Ἐξ ἄλλου, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Μπλοὺμ ἐξεφώνησε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Λιὼν λόγον, οὗτινος αἱ δηλώσεις ἔσχον ἀναμφιβόλως ἔντονον διεθνῆ ἀπήχησιν. Τέλος, ὁ καγκελλάριος Χίτλερ προετοιμάζει, κατὰ τὴν ἐν Μπαβάρᾳ ἀπομόιωσίν του, τὸν λόγον του, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου συνεκάλεσε διὰ τὴν 30ὴν τρέχοντος τὰ μέλη τοῦ Ραϊχστάγ.

"Ἄρα γε, τί θ' ἀπορρεύσῃ ἐξ αὐτῶν τῶν συνομιλιῶν καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν κυμάτων εὐγλωττίας; Τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν; Εὑρίσκεται σήμερον ἡ Εὐρώπη εἰς ἕνα σταυροδρόμι, ὅπου αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις καὶ οἱ καλαὶ θελήσεις ἠμποροῦν ἀκόμη νὰ διασταυρωθοῦν; Ἢ μήπως μοιραῖοι νόμοι βαρύτητος φέρουν κάθε "Εθνος πρὸς τὰ πεπρωμένα του;

Κατὰ πρῶτον ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως μὴ ἐξέλθῃ ἐκ τῶν προφορικῶν τούτων γεγονότων τίποτε τὸ αἰσθησιακόν. Διότι, πᾶν τὸ προκαλοῦν αἴσθησιν εἶναι πάντοτε κακόβουλον. Αἱ μεγαλεπίβολοι καὶ ἐπιφανειακαὶ προσφοραὶ εἰρήνης ἰσοπιμοῦνται, κατὰ τὸ σύνηθες, πρὸς γρονθοκοπήματα. Ἡ διεθνὴς ζωὴ εἶναι ταυτοχρόνως πολύπλοκος καὶ πολὺ αἰσθησιακή. Κυριολεκτικώτερον, ἡ δυσκολία συνίσταται εἰς τὴν εὕρεσιν τοῦ δικαίου καὶ ἀκριβοῦς σημ